

[Viggo Starcke.]

30—40 mill. kr., men vil komme til at koste forbrugerne op til 80—100 mill. kr., hvorfra man selvfølgelig må trække fordelene ved deponeringsordningens eventuelle ophør. Socialdemokratiet og det konservative folkeparti, de to regeringspartier i denne sag, står med et ganske overordentligt tungt ansvar, for hvis dette lovforslag bliver gennemført, vil det yderligere vanskeliggøre en løsning af arbejdskonflikten. Man kan meget godt forstå, hvis arbejderne siger: hov, hov, vi vil på forhånd have dækket det ind i lønnen, som tøjet skal koste os mere som følge af denne toldfordyrelse. Den vil være med til at lægge grunden til nye prisstigninger, til ny opgang i pristallet, til nye lønudgifter for det offentlige og dermed til nye skatter. Det er hele den udvikling, vi har set igennem de sidste år, men man er åbenbart ikke blevet klogere, man stiller sig undrende, hver gang man ser følgerne af sin egen politik. Det er denne politik, som egentlig det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i sin tid indledte; han satte den skadelige udvikling i gang, som den nuværende regering har videreført. Denne udvikling er i færd med at undergrave Danmarks konkurrenceevne; konkurrenceevnen er nedadgående; det samme er tilliden til den høje regering og de gamle partier, der har støttet og gennemført denne politik.

Den egentlige årsag til tekstilindustriens nuværende klager er den høje tøjsskat, den lede tøjsskat, som blev gennemført ved martsforliget i fjor af socialdemokratiet og det radikale venstre med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i spidsen og med det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens hjælp; der er ingen tvivl om, at det er denne tøjsskat, som er årsagen til tekstilindustriens klager; hvorfor det vil være logisk at fjerne den i stedet for at lave nye toldindgreb, som yderligere vil forværre forholdene for befolkningen, selvom de vil afbøde virkningerne af tøjsskatten noget for selve tekstilindustrien og for aktionærerne i denne.

Vi står nu midt i anden behandling af dette lovforslag, og jeg vil gerne sige, at vi fra vor side selvfølgelig vil støtte de ned sættelser af toldsatser, som er foreslået i betænkningen fra udvalget, og gå imod de

forhøjelser af toldsatser, der er foreslået. Det er for et medlem af det høje ting, som ikke har siddet i det udvalg, der har behandlet disse satser, overordentligt vanskeligt at tage stilling til hver enkelt af dem, og selvom man havde siddet i udvalget, tror jeg, det er meget få medlemmer i tinget, der råder over en sådan visdom og sagkundskab, at de med god motivering kan tage stilling til, om den ene vare skal have den toldprocent og den anden vare den toldprocent.

Der er et par ganske enkelte ting, jeg har fæstet opmærksomheden ved, og som jeg gerne vil tillade mig at henlede den højtærede finansministers opmærksomhed på. Under løbe-nr. 50: farvebånd til skrivemaskiner, skal der ydes en afgift på 20 øre pr. kg. Under løbe-nr. 170 skal der betales en afgift på 15—25 pct. af farvebånd af natursilke; men der er i de almindelige bestemmelser, punkt 23, givet en regel om, at garn til fiskenet kan undtages; altså råstoffet kan undtages. Vil det ikke være naturligt at følge denne tanke op, således at f. eks. japansk råsilke, der er råstof for farvebånd til skrivemaskiner, også kan fritages for told.

Under løbe-nr. 156, stk. 3, er det fastsat, at afgiften af kunstsilkegarn skal være 3 pct. Når det er sådan, at råstoffet kunstsilkegarn skal belægges med en afgift på 3 pct., hvorfor i alverden er det så bestemt under løbe-nr. 156, stk. 5, at metervarerne af kunstsilke skal yde en afgift på 20 pct.? Af uldvarer skal der ifølge løbe-nr. 157 svares fra 3 pct. til 12½ pct., af bomuldsgarn ifølge løbe-nr. 159, stk. 2, 3 pct. og ifølge løbe-nr. 159, stk. 6, af bomuldsmetervarer 12½ pct. Det faktiske forhold er dette, at kunstsilke i dag er hvermands øje; kunstsilke er i dag absolut ikke luksus. Kunstsilke koster det samme som bomuld, og det vil være naturligt at drage den konsekvens, at bomuldsgarn og kunstsilkegarn bør være sidestillet og f. eks. — når man endelig skal have toldsatser — belægges med en toldsats på 3 pct.

Af færdigvarer fortoldes kunstsilke med 20 pct., men bomuld kun med 12½ pct. Hvorfor er der denne ulighed og denne vilkårlighed overfor varer, som koster det samme, og som i forbrugernes øjne er af samme kategori? Denne forskellige fortold-